

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

23. De Solutionibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

Item mutatione iudicii & lapsu temporis, pro se tantum fidejussor obligavit. *ibid. n. 2. & 3.* tamen casu non ipso jure sed exceptione patitur. *L. 44. §. 1. ff. de O. & A.* It. si fidejussor succedat debitori in bonis tanquam illius heres. *ibid. n. 5.*

Resp. 2. Potest quandoque fidejussor se liberare à fidejussione, etiam antequam solvat aut solvere jubeatur, uti habetur *c. fin. h. r. L. 38. §. 1. ff. de ff. mandat.* Et casus sunt, si vel debitor principalis incipiat dilapidare bona sua; vel si prætermissis beneficio *ordinis* ante principalem debitorem fidejussor est conventus & jam condemnatus, adhuc alios casus enumerant.

TITULUS XXIII.

De Solutionibus.

Q. 1. *Quid sit solutio?* *Resp.* Latè sumitur pro omni liberatione debitoris, quomodoque fiat; adeo ut etiam comprehendat remissionem gratuitam debiti, acceptilationem, consilium, transactionem, compensationem, novationem, delegationem: *strictè* sumpta potest debitori, quòd sit physica rei debitæ creditoris facta præstatio.

Q. 2. *Quinam possint solvere, vel non possint, etsi de cætero voluntatem solvendi, & unde solvant, habeant?* *Resp. 1.* Ipsi debitores, modò liberationum suarum administrationem habeant, solvere possunt; ex hujus defectu pupilli, minores, prodigi, & similes cum effectu non solvunt absque

thoritate Tutoris vel Curatoris, nec faciunt trans-
 ire dominium in accipientem §. 2. *Inst. quib. alien.*
licet. 2. Loco debitoris procurator ipse, vel
 habeat mandatum speciale vel generale cum libe-
 ra. L. 58. & 87. ff. h. t. 3. Quicumque tertius
 non tantum presente & volente debitore, sed
 etiam absente, ignorante, invito. L. 23. & 53. ff.
 h. t. Quo tamen ultimo casu non habet actio-
 nem adversus debitorum taliter solvens; quia
 censetur donasse.

Q. 3. *Quinam teneantur solvere?* Resp. In gene-
 re tenentur per se vel per alios solvere omnes illi,
 qui debent & solvere possunt, sive sint laici, sivi
 Clerici, sive viri, sive feminae. Ratio, quia exi-
 git justitia commutativa, ut suum, sive quod ei
 debetur, cuique reddatur. *In specie* dum Præ-
 latus nomine Ecclesie in casu necessitatis vel uti-
 litatis mutuo accipit pecunias juxta limites po-
 testatis & administrationis, non tantum ipse sed
 & successor ejus mutuam solvere tenetur. c. 1.
 h. t. adeo ut in hoc casu nequidem teneatur credi-
 tor probare, credita vel data à se in utilitatem Ec-
 clesie versa esse. c. 4. *de fidejuss.* late Leur. h. t.
 Q. 515. & 516. qui & seqq. *Quæst.* decidit, quid
 dicendum de constituto in gravi & extrema ne-
 cessitate; quid de debitore cum jacturâ rerum
 suarum majore, quam debitum sit, soluturo;
 quid de debitore paupere &c. It. vid. Pichl. h. n. 6.
 quid de debitore inhabili ad solvendum, habente
 tamen *beneficium competentie* dicendum. It. n. 7.
de cedente bonis.

Q. 4. Quid solvendum? Resp. 1. Id ipsum in specie, quod debetur. L. 2. §. 1. ff. de reb. cred. & eodem, ut liberetur debitor, in re propria solvi fieri debet. L. 17. 46. 78. ff. h. t. 2. Non requiritur, ut solutio fiat in eadem specie in moneta, in quâ quis accepit pecunias, sed, nisi expressè aliter conventum sit, satisfit, in quacunque sorte solvatur. L. 65. §. 1. ff. de V. O. limitationes quædam aliæ communiter in hac materia adducuntur. Casu quo valor monetæ *intrinsecus* post initum contractum est mutatus, neque specialis de certa specie monetæ intercessit conventio, jura comm. tempus contractûs inspicitur, & secundum illam æstimationem & speciem monetæ solutio facienda; antiquâ autem monetâ non amplius extante, solutio fiet in novâ, sic tamen ut adæquetur valor antiquæ. L. 3. ff. de reb. cred. l. 20. de censib. Mutato valore *extrinseco* monetæ, neque certis de specie ac numero monetæ præstationibus intervenientibus, respicitur tempus solutionis & præsens valor monetæ, ut adeo & lucrum & damnum sit debitoris. Ita habet consuetudo Imperii, hæcque est intentio Principis pecuniam mutantis, ut secundum eam fiant solutiones. 4. Si quis errore facti vel etiam juris solvatur quod nec naturaliter nec civiliter debitum erat, datur huic repetitio per *condictionem indebiti*. L. 1. & seq. ff. de cond. indeb. vid. Schmalzgr. h. t. n. 55.

Q. 5. Quibus rectè solvatur? Resp. 1. Creditori, etiam invito, ubi L. *obsignationi*. 9. C. h. t. ob-

servanda. Etiam criminis postulato. *L. 41. & 45. ff. h. t.* etiam excommunicato, quia excommunicatio nullum privat suis bonis, ergo ea exiggi possunt. Modò tamen creditor *habeat rerum suarum administrationem*, pupillus enim sine tutoris, minor sine curatoris, si quem habet, auctoritate recipere solutionem nequit cum effectu, seu liberatione debitoris. Lauterb. late *ad tit. de solut. §. 13. 14. 15.* 2. Rectè solvitur omnibus, qui ex Legis dispositione vel ex mandato à creditore accepto eundem repræsentant; sic tutori & curatori pro pupillo & minore, & quidem sine hujus interventu. *L. 49. & 46. §. 5. & fin. ff. de adm. tut.* procuratori vel speciale vel generale mandatum ad recipiendam solutionem habenti. *L. 12. pr. ff. h. t. junct. L. 34. §. 3. ff. eod. famulis domesticis, filiofam, aliisque pecuniæ dandæ aut recipiendæ præpositis. L. 32. 49. §. 1. ff. h. t. creditori creditoris, præf. volentis. Leur. h. t. Q. 524. n. 4. & Q. 525.* ubi: quibus solvenda debita incerta. 3. In concursu creditorum quinam aliis præferantur, habet Pichl. *h. t. à n. 21.*

Q. 6. Quomodo solvendum? *Resp. 1.* Debet solvi res tota, particularis solutio *reg.* non admittitur. *L. 122. pr. ff. de V. O.* Ex diversis causis existens debitor, & solvens aliquam pecuniæ summam, nec tamen exprimens, quale debitum velit expunctum, censebitur illud expunxisse, quod magis gravabat, *L. 5. ff. h. t.* 2. Solutio debet fieri tempore convento, si quod expressum;

si non, tum presentis quidem die debetur,
 14. ff. de R. I. non tamen statim venire debet
 debitor cum sacco paratus. L. 33. pr. ff. de usur.
 prohibetur debitor prevenire terminum solvendi
 praefixum, nisi aliter conventum. L. 70. & 91.
 ff. h. t. 3. Debet & solutio fieri loco convento
 hic determinatus, neque creditor alibi petere
 test debitorum. L. 1. & tot. tit. ff. de eo, quod in
 loc. Si locus non sit determinatus, & debitor
 ortum est ex contractu gratuito, solutionem
 ri sufficit in loco, ubi res tempore donationis
 titit; si ex contractu oneroso, qualitas contra
 ctus attendi debet; si ex delicto, tenetur debitor
 solutionem facere in loco, in quo moratur es
 debitor, quia hic indemnitas praestanda. Picul. l. 1.
 n. 37. & 38.

Q. 7. Quinam sint effectus solutionis? Resp.
 Ex parte debitoris immediatus est, quod ipse
 liberetur, consequenter tollantur obligationes
 omnes eidem accessoriae. Pr. Inst. quib. mod. sol.
 L. 95. §. 4. ff. h. t. ex parte creditoris, quod in
 illum rei solutae dominium transeat, si solvens
 illud habuit. L. 10. C. h. t. vid. L. 46. ff. de usur.
 2. Effectus medius ex parte debitoris est exceptio
 solutionis, jus petendi quietantiam, jus repetendi
 chirographum à se datum creditori &c.